

Henryk Dyczek w 1985 roku rozpoczął studia akupunktury w College of Traditional Acupuncture w Leamington Spa w Wielkiej Brytanii, które ukończył z tytułem Acupuncture Master w 1994 roku. Przez cztery lata poznawał również qigong u mistrza Zixinga Wang. W międzyczasie ukończył czteroletni kurs chiropraktyki w Oxford College of Chiropractic. W 1996 roku rozpoczął studia ziołolecznictwa chińskiego w College of Integrated Chinese Medicine w Reading w Wielkiej Brytanii. W 2000 roku uzyskał tytuł Bachelor of Science (BSc) in Chiropractic, a w 2005 roku Master of Arts (MA) z języka angielskiego i zastosowań komputerowych w Lancaster University oraz magistra z tej samej dziedziny na Uniwersytecie Łódzkim.

W 1998 roku powrócił do Polski, otworzył gabinet akupunktury i chiropraktyki w Przysieku pod Toruniem. Prowadzi gabinet, pisze artykuły i książki z zakresu akupunktury i chiropraktyki oraz szkoli w tych dziedzinach. Od 1999 roku uczy chiropraktyki w Akademii Chiropraktyki (www.akademiachiropraktyki.pl) i jest pomysłodawcą oraz współzałożycielem Szkoły Akupunktury Tradycyjnej.

W styczniu 2013 roku otrzymał stopień naukowy doktora nauk medycznych na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

We wrześniu 2023 roku został uhonorowany tytułem Fellow of the British Acupuncture Council.

... nie udało się na czterech uniwersytetach medycznych utworzyć przewodu doktorskiego, dla którego materiałem miała być ta książka. Przyczyna, dla której kandydaci na promotorów nie mogli rozpocząć przewodu doktorskiego, nie była związana z aspektami merytorycznymi opracowania, a raczej z dziwnymi trudnościami natury politycznej, na które kładą światło treści tejże pracy, gdyż podważają one schematy myślowe przekazywane studentom kierunków medycznych i paramedycznych.

... że człowiek stanowi jedną wielką całość, zaś różnicowanie tkanki i odmienne funkcje oraz kształty narządów ciała ludzkiego są jedynie wynikiem rozwoju struktur anatomicznych pod wpływem pojawiania się dynamicznych sił i pól metabolicznych napędzanych potężną siłą nowego życia. Siła ta pojawia się w momencie spotkania i połączenia się komórki jajowej z plemnikiem. (s. 44)

W rzeczywistości siateczka ta jest jednolita i ciągła od szczytu głowy po końcówki palców stóp. (s. 46)

Autor był, jest i będzie przekonany, że w ustroju człowieka obecne są wrodzone mechanizmy, których usprawnienie powoduje szybki, albo powolny powrót do dobrego zdrowia. Chiropraktyka jest jedną z terapii, która pobudza powyższe mechanizmy.

(Od Autora)

Henryk Dyczek

Chiropraktyka u źródeł sukcesu

Henryk Dyczek

Chiropraktyka – u źródeł sukcesu

Henryk Dyczek

Chiropraktyka - u źródeł sukcesu

Przysiek 2023

Spis treści	
Od Autora	3
1. Wstęp	5
1.2. Narząd ruchu jako całość.	7
1.2.1. Założenia filozoficzne.	7
1.2.2. Koncepcja mechanistyczna w świetle lingwistyki poznawczej.	11
1.3. Wstęp do holizmu.	19
1.3.1. Holistyczne systemy filozoficzno-medyczne.	21
1.3.2. Założenia holizmu.	24
1.3.3. Podsumowanie holizmu.	26
1.4. Ciągłość struktur tkankowych. – <i>the living matrix</i>.	29
1.4.1. Układ nerwowy	32
1.4.2. Narząd ruchu	38
1.5. Architektura struktur anatomicznych.	47
1.5.1. Mezenchyma	49
1.5.2. Tkanka łączna	51
1.5.3. Powięź narządu ruchu.	60
1.6. Systemy <i>tensegrity</i>	69
1.6.1. Uraz w systemach <i>tensegrity</i>	83
1.6.2. Systemy <i>tensegrity</i> – a matematyka.	92
1.6.3. <i>Tensegrity</i> - a psychika.	103
2. Chiropraktyka McTimoney-Corleya (MTC)	109
3. Piśmiennictwo	117
Aneks	139

Od Autora

Materiał do niniejszego opracowania zaczął być kolekcjonowany w Wielkiej Brytanii od połowy lat dziewięćdziesiątych XX w. Autor poszukiwał uzasadnienia naukowego dla efektu terapeutycznego chiropraktyki jako całości, a w szczególności dla chiropraktyki miękkiej McTimoney-Corleya (MTC). Chciał poznać mechanizmy, które były odpowiedzialne za efekt zabiegu chiropraktyki, który miejscami był zadziwiający. Około roku 2010 niniejsze opracowanie, z ponad 20 stronicową bibliografią było gotowe, łącznie z badaniami, których celem była ocena efektu terapeutycznego chiropraktyki McTimoney-Corleya w eliminacji dolegliwości dolnego odcinka kręgosłupa, których to zarys został umieszczony w Aneksie. Wyniki badań i teoria niniejszego opracowania wzbudziły zainteresowanie środowiska medycznego w Polsce. Niestety, pomimo wielkiego zaangażowania autora, jak i dwóch kolejno wyznaczonych kandydatów na promotorów, będących profesorami medycyny, nie udało się na czterech uniwersytetach medycznych otworzyć przewodu doktorskiego, dla którego materiałem miało być prezentowane niżej opracowanie i wyniki badań z Aneksu, do którego

przeczytania zachęcam. Przyczyna, dla których profesorowie nie mogli otworzyć przewodu doktorskiego, nie była związana z aspektami merytorycznymi opracowania, a raczej z dziwnymi trudnościami natury politycznej, na które kładą światło treści tejże pracy, gdyż podważają one schematy myślowe przekazywane studentom kierunków medycznych i paramedycznych.

Autor był, jest i będzie przekonany, że w ustroju człowieka obecne są wrodzone mechanizmy, których usprawnienie powoduje szybki powrót do dobrego zdrowia. Chiropraktyka jest jedną z terapii, która pobudza powyższe mechanizmy.

Z życzeniami przyjemnej lektury.

Autor

1. Wstęp

Umieszczenie chiropraktyki pod parasolem terapii manualnych jest w pewnym stopniu nieporozumieniem, gdyż zasadniczym celem chiropraktyki jest pobudzenie procesów samoregeneracji ustroju człowieka. Pomimo herbowego hasła Stowarzyszenia Chiropraktycy Polscy (www.chiropraktycy.pl) – „przywrócić równowagę”, nie chodzi tutaj wyłącznie o przywrócenie równowagi biomechanicznej ustroju człowieka, w szczególności narządu ruchu, aby przywrócić jego naturalną sprawność. Równowaga ta dotyczy wszystkich sfer bytu, który nazwa się człowiekiem. Co wyróżnia chiropraktykę w plejadzie terapii manualnych, i czyni ją odmienną, to impuls chiropraktyczny, który posiada różne formy. Tenże impuls pobudza ośrodkowy układ nerwowy (OUN) i rozpoczyna proces samoregeneracji ustroju człowieka. Rejonem, z którego najłatwiej stymulować OUN jest kręgosłup, w szczególności kręgosłup szyjny, stąd manipulacje kręgosłupa kojarzone są z chiropraktyką. Stymulować OUN można manipulując kośćmi czaszki, co jest wykorzystywane przez chiropraktykę McTimoney-Corleya i terapię czaszkowo-krzyżową.

Ustrój człowieka posiada wrodzoną inteligencję (*innate intelligence*) przetrwania, bez obecności której rodzaj ludzki dawno by wyginął. Dla tejże inteligencji OUN jest kluczowy w reoperacji i adaptacji. Obudzenie możliwości regeneracyjnych i adaptacyjnych OUN włączane jest z każdym impulsem chiropraktycznym. Zatem chiropraktyka jest formą neuro-aktywacji OUN, a nie rodzajem terapii manualnej wyłącznie usprawniającej narząd ruchu.

Chiropraktyka oprócz impulsu chiropraktycznego stosuje mnóstwo różnego rodzaju manipulacji i mobilizacji stawów aparatu ruchu. Nadto, wykorzystuje osiągnięcia terapii czaszkowo-krzyżowej, posturalnej szkoły Alexandra, terapii wisceralnej oraz szeroką gamę różnego rodzaju technik tkankowych oraz celowane określone ćwiczenia fizyczne.

Jednym celów chiropraktyki jest eliminacja ograniczeń narządu ruchu i przywrócenie jego pełnej sprawności. Jednakże jej nadrzędnym celem jest uaktywnienie OUN ustroju człowieka.

Z ŚRODKA KSIĄŻKI

... że człowiek stanowi jedną wielką całość, zaś różnicowanie tkanki i odmienne funkcje oraz kształty narządów ciała ludzkiego są jedynie wynikiem rozwoju struktur anatomicznych pod wpływem pojawiania się dynamicznych sił i pól metabolicznych napędzanych potężną siłą nowego życia. Siła ta pojawia się w momencie spotkania i połączenia się komórki jajowej z plemnikiem. (s. 44)

W rzeczywistości siateczka ta jest jednolita i ciągła od szczytu głowy po końcówki palców stóp. (s. 46)